

Sevdan Kerbela

– Taylan KOÇ · 07 Kasım 2012

Sevdan Kerbela//

Denize varmadan kuruyor
Birkaç damla suyumuz
Geçmiyor yağmurun sözü
Buluttan/buluta

Kirpiklerinden tutuşuyor buğday başakları

Kendi ezberinde
Gözü bağlı yürüyen kader
Yakın düşüyor
Tende eskiyen
Mülteci düşlerimizin yorgunluğuna

Yüzüne bakıyorum
Kırılgan bir şiirin
Son dizesi kadar umut sadece

Ne söylesem
Aklanmıyor
Çamura batmış astarsız yüzlerin
Tarihimizden geçen
Emanet gülüşleri

Gel diyor!
Kör bir bıçakla sabır yontan
Zaman bekçileri
Güneyin kaçakları saklanmadan
Kara çalılarının içine

Sen
susuyorsun

Ah sevgili!

En çok beni yaralıyor
Dilinin sükut duvarına dolan
Sessiz toprağın

Kendini bilmez doğrularımda
İçimde yasa dışı bir öfke

Öfke/belaSevdan kerbela...

Taylan KOÇ